

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13 916

Miercuri 20 mai 1987

6 PAGINI - 50 BANI

Pentru dezvoltarea susținută a economiei PRODUCȚII SPORITE DE CĂRBUNE ȘI ȚITEI

Asigurarea și dezvoltarea în continuare a bazei de materii prime și resurse energetice proprii reprezintă una din sarcinile economice prioritare stabile de conducere a partidului nostru. Practic, nu există proces de producție care să se poată desfășura fără consumuri materiale și de energie. De altfel, însăși fundamentarea industrială de plan al dezvoltării economico-sociale pe acest an și pe întregul cincinal pornește de la asigurarea materiei prime și a materialelor, a energiei necesare desfășurării în condiții corespunzătoare a activității productive. Dacă subliniem numai faptul că, până la sfârșitul lunii octombrie, minerii țării trebuie să asigure un stoc de 6 milioane tone de cărbune în gospodăriile centralelor electrice, stoc pentru iarnă, în afara consumurilor zilnice, este limpede că fără eforturi, fără o muncă temeinică organizată, fără extinderea tehnologiilor moderne de extracție, preparare și transport, fără grăbirea lucrărilor de deschidere a noilor capacități de producție la cărbune și minereuri, nu pot fi realizate aceste importante sarcini pentru buna desfășurare a activității productive.

Analizându-se activitatea desfășurată în sectoarele producției în primul trimestru al anului se poate aprecia că minerii țării au obținut rezultate mai bune decât în aceeași perioadă a anului trecut, concretizat în realizarea și depășirea planului la lignit și cărbune brun, plumb și zinc în concentrații, argilă refractară, colcoș, sare și alte produse nemetalifere. Totodată, în ultima perioadă a crescut și producția de țitel și gaze naturale.

Cu toate acestea, rezultatele pe primele patru luni ale anului în unitățile din industria extractivă nu pot fi apreciate ca multumitoare. Către nivelul de îndeplinire a planului, în activitatea ministerului de resort, a centralizatorilor, combinatei miniere, a trusturilor de foraj și extracție, a consilierilor de conducere din unități, în prezenta nivelului de îndeplinire a planului. Or, după încheierea celor patru luni din acest an, întreprinderile miniere Motru, Jilț, Dragostea, Roșia și Urzici, datorită slabei organizări a muncii, a numărului mare de opriri a instalațiilor, planul a fost

diminuat cu importante cantități de cărbune energetic.

Și în industria petrolului, unde în acest an urmează să se realizeze 90 la sută din producție cu fondul de sonde existent, utilizarea la întreaga capacitate a potențialului productiv de care dispun schelele de producție petroliere constituie unul din principalele obiective. Subliniem acest fapt deoarece practic în toate schelele de producție, dar mai ales în cele din cadrul trusturilor Dolnița, Arad, Boldești și Moinești, există încă sonde al căror potențial productiv nu este exploatat corespunzător. Se întârzie efectuarea lucrărilor și a lucrărilor de reparații ori se efectuează lucrări de slab nivel calitativ. Aceste neajunsuri au la bază, în principal, deficiențe de ordin organizatoric, cu consecințe directe asupra nivelului îndeplinirii planului. Este greu de admis că specialiștii schelelor de producție pe rolurile Găești, Poeni, Stoina și Craiova s-au preocupat cu răspundere de folosirea întregii capacități de producție a sondelor din momentul în care s-a început în luna mai, deci într-o perioadă în care nu se mai poate invoca condițiile atmosferice grele, s-au realizat producții mai mici decât cele obținute la jumătatea lunii ianuarie. La Stoina, de exemplu, se extragea în 15 ianuarie a.c. cu 141 de tone țitel mai mult decât la 3 mai. În luna ianuarie, la schelele de producție Craiova, sondele pompu zilnic cu 66 de tone mai mult țitel decât în luna mai. Cauzele? Insuficienta preocupare pentru utilizarea întregului parc de sonde.

Concluziile ce se desprind din această succintă prezentare a situației referitoare la folosirea utilajelor și instalațiilor din dotare sunt că se poate de clar, în fiecare întreprindere minieră, în fiecare schele petroliere de producție este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate, potrivit programelor stabilite pentru perfecționarea tehnologiilor de lucru, întărirea ordinii și disciplinei, îmbunătățirea asistenței tehnice în toate cele trei schimburi, ridicarea calificării profesionale, astfel încât să se asigure folosirea deplină, cu înalt randament a utilajelor și instalațiilor moderne din dotare. Această este

una din principalele sarcini ce revin minerilor și petroliștilor, organizatorilor de partid din acest important sector al economiei naționale.

PUNEREA ÎN FUNCȚIUNE LA TERMELE PREVĂZUTE A NOILOR CAPACITĂȚI DE PRODUCȚIE reprezintă, după cum se cunoaște, o altă condiție esențială pentru realizarea sarcinilor de plan în cel de-al doilea trimestru și pe întregul an. Importante cantități de cărbune și țitel și minereuri urmează să se extragă cu noile capacități de producție care trebuie să fie puse în funcțiune în acest trimestru sau care trebuie să producă până la această dată. Or, în primele patru luni ale anului și pe unele șantiere de investiții s-au manifestat o serie de neajunsuri care prelungesc în mod nejustificat perioada de execuție a lucrărilor. Din cauza nerespectării termenelor de livrare a unor utilaje miniere (combine de înaințare, de abataj, transportoare cu racle, echipamente hidraulice) nu s-au pus în funcțiune o serie de abataje de mare productivitate, ceea ce a influențat nivelul producției de cărbune. Aceleași neajunsuri au existat și în schelele de foraj, unde, fie pentru că nu au fost stabilite amplamentele, fie din cauza unei slabe aprovizionări cu burile pentru foraj, nu au fost puse în funcțiune o serie de sonde noi. În momentul de față, din cauza lipsei de buclane s-a oprit forajul la 60-70 de instalații, întârziindu-se nejustificat realizarea acestor importante investiții, cu implicații mari asupra producției de țitel și gaze naturale.

Perioada actuală este deosebit de favorabilă activității pe șantiere și sint necesare, mai mult ca oricând, eforturile sporite, bine conjugate, din partea constructorilor, montajorilor, furnizorilor de utilaje și beneficiarilor pentru accelerarea ritmului de lucru. În domeniul forajului se știe că perioada cea mai bună de lucru este primul și al doilea trimestru al anului, întrucât în acești doi trimestre se încheie cele mai multe lucrări de deschidere și pre-

pararea și pace în lume. În acest

cadru, președintele Nicolae Ceaușescu a apreciat însemnătatea realizării unui acord cu privire la rachetele nucleare cu rază medie de acțiune, care să asigure eliminarea totală a acestora din Europa, precum și la retragerea rachetelor operative-tactice și distrugerea lor totală, a înfăptuirii unor măsuri concrete în direcția reducerii armamentelor convenționale, a efectivelor și cheltuielilor militare.

La primărie a luat parte generallocotenent Ilie Ceaușescu, adjunct al ministrului apărării naționale și secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei.

A fost de față ambasadorul Marii Britanii la București, Hugh James Arbuthnot.

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

A. K. Antonov,

vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, marți, 19 mai, pe tovarășul A. K. Antonov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele părții sovietice în Comisia interguvernamentală româno-sovietică de colaborare economică și tehnico-stiințifică.

Ospetele a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut cald din partea tovarășului Mihail Gorbaciov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a rugat să se transmită tovarășului Mihail Gorbaciov un cald salut, împreună cu cele mai bune urări.

În cadrul întrevederii au fost evidențiate relațiile de prietenie și colaborare tradiționale dintre țările și popoarele noastre, care, în spiritul înțelegerilor convenite la nivel înalt, cunosc o continuă dezvoltare. S-a subliniat că potențialul economic al României și Uniunii Sovietice oferă largă posibilitate pentru adâncirea și diversificarea în continuare a colaborării economice și tehnico-stiințifice, a cooperării și specializării în producție, precum și a schimburilor comerciale pe baze reciproc avantajoase. S-au stabilit noi măsuri și acțiuni menite să asigure realizarea Programului de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-stiințifice dintre Republica Socialistă România și U.R.S.S. pe

perioada până în anul 2000, semnat la cel mai înalt nivel, creșterea cooperării și a schimburilor comerciale în actualul cincinal.

S-a apreciat că dezvoltarea conlucrării dintre România și Uniunea Sovietică pe plan economic, tehnico-stiințific și în alte sfere de activitate este în interesul și spre binele ambelor țări și popoare, al cauzei generale a socialismului și păcii în lume.

La primărie a participat tovarășul Dimitrie Anecău, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în Comisia interguvernamentală.

A fost de față E. M. Tjafelnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Lordul Francis Newall,

membru în Comisia pentru problemele de apărare din Camera Lorlor și a Parlamentului Marii Britanii

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, marți, pe Lordul Francis Newall, membru în Comisia pentru problemele de apărare din Camera Lorlor și a Parlamentului Marii Britanii, membru al Adunării parlamentare a Consiliului Europei.

Ospetele a exprimat mulțumiri pentru întrevedere acordată, pentru posibilitatea de a cunoaște munca și realizările poporului român în dezvoltarea economică și socială a țării.

În cadrul întrevederii s-au reținut bunele relații de colaborare existente între România și Marea Britanie, apreciindu-se că există posibilități largi pentru intensificarea acestor legături, deosebi a

cooperării economice, industriale și tehnologice, în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii și cooperării în lume.

Au fost abordate, de asemenea, unele aspecte ale vieții politice mondiale.

Președintele Nicolae Ceaușescu a arătat că, în actuala situație internă și externă, deosebit de gravă și complexă, se impune să se facă totul pentru oprirea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare, în primul rând la dezarmarea nucleară, la adoptarea unor măsuri care să ducă la eliberarea omenirii de pericolul unui război nuclear nimicitor, pentru promovarea fermă a politicii de destindere și securitate, de înțelegere, de colaborare și pace în lume. În acest

cadru, președintele Nicolae Ceaușescu a apreciat însemnătatea realizării unui acord cu privire la rachetele nucleare cu rază medie de acțiune, care să asigure eliminarea totală a acestora din Europa, precum și la retragerea rachetelor operative-tactice și distrugerea lor totală, a înfăptuirii unor măsuri concrete în direcția reducerii armamentelor convenționale, a efectivelor și cheltuielilor militare.

La primărie a luat parte generallocotenent Ilie Ceaușescu, adjunct al ministrului apărării naționale și secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei.

A fost de față ambasadorul Marii Britanii la București, Hugh James Arbuthnot.

Din noul peisaj al municipiului Pitești

PENTRU RECOLTE MARI ÎN ACEST AN

Toate lucrările agricole - efectuate exemplar!

IMPERATIVE ALE ACESTOR ZILE:

- Concentrarea principalelor forțe din agricultură la lucrările de întreținere a culturilor
- Plantarea legumelor pe toate suprafețele prevăzute
- Aplicarea irigațiilor, acolo unde solul are nevoie urgentă de apă
- Recoltarea neîntârziată și depozitarea în cele mai bune condiții a furajelor

ÎN PAGINA A III-A, relatări ale corespondenților „Științei” din județele Ialomița, Giurgiu și Botoșani

CUM RĂSPUNDEM LA EXAMENUL DE FIECARE ZI AL RĂSPUNDERII?

Caracteristică pentru etapa actuală este uriasa concentrare de energii umane și materiale, solicitată de rezolvarea complexelor probleme ridicate de dezvoltarea noastră intensă, dezvoltare trasată în documentele programatice ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului. Angajarea plenară, în spirit revoluționar, a fiecărui om al muncii în acest proces de un dinamism impresionant își are valențele sale specifice, se proiectează sub semnul răspunderii pentru realizarea cu un ceas mai devreme a marșurilor obiective prevăzute în noua etapă a strategiei dezvoltării noastre. În aceste condiții, ideea de răspundere - concept complex - capătă un pregnant caracter social, distinct, conturat și aplicat la nivelul locului ocupat de fiecare dintre noi în societate. De aceea, și la recenta plenară a C.C. al

P.C.R., în recentele cuvântări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a insistat cu deosebire asupra întăririi spiritului de răspundere la toate nivelurile, de la funcționarii din aparatul de conducere până la realizarea marșurilor noastre programate este strins condiționată de oameni, de felul cum muncesc ei, cum își îndeplinesc responsabilitățile încredințate de societate.

Porând de la această realitate, ne-am propus o investigație în rindul unui cerc larg de oameni ai muncii de diferite profesii și preocupări. O investigație pornită de la două grupe de întrebări:

1. CE ÎNTELEGEȚI PRIN RĂSPUNDERE?
2. CUM ACȚIONAȚI PENTRU ÎNTĂRIREA SPIRITULUI DE RĂSPUNDERE?

ANCHETĂ SOCIAL-POLITICĂ

Ce înseamnă asumarea răspunderii?
Sint om al practicii, obișnuit să identifice gradul de împlinire sau neîmplinire a îndatoririlor prin acțiunile concrete, ne spun inginerul Gheorghe Matei, directorul Întreprinderii mecanice Valea Teleajenului din Vălenii de Munte. Deci, pentru mine răspunderea se confundă, dacă vreți, cu omul constient de îndatoririle sale în viața socială sau în cea de producție, cu omul pe care-l întințesc întodeauna în primele rinduri, acolo și în momentul în care este necesar să se realizeze ceva însemnat pentru colectivitate. Omul care răspunde prezent cu întreaga lui forță de gândire și de acțiune, gata să înfrunte grăutiile, să găsească soluțiile pentru rezolvarea dificultăților.

Ne înfățișăm, de fapt, un model al omului animat de spirit revoluționar.

— Exact. Și am în minte numeroși oameni concreți, tovarășii ai mei de muncă - muncitori, maștrii, inginerii - care, în ultimii ani, s-au autodepășit făcând din această întreprindere, până mai ieri tipică pentru industria locală prestatoare de servicii către populație, o veritabilă uzină capabilă să rezolve probleme de producție la nivelul celor mai moderne uzine din țară. Procesul răspunderii față de viitorul uzinei, în acest caz, de o mare complexitate, s-a deklasat la nivelul întregului nostru colectiv. În adunări generale ale oamenilor muncii, în fiecare colectiv de producție s-a ridicat chestiunea fundamentală a însușirii unor noi concepte industriale, de anvergură, capabilă să răspundă exigentelor

tehnologiilor înaintate pe care urma să ni le înșușim rapid și temeinic, așa cum ne cere permanent să procedăm secretarul general al partidului. Ne-am evaluat forțele, rezervele de creație, am conceput programe precise în domeniul perfecționării profesionale, s-au născut numeroase idei, propuneri, inițiative. Dorința de înaintare era generală. Pentru a o transforma în realitate s-a pus pentru fiecare problema de a-și reinvia meseria. Un act de voință, de răspundere, pe care cei mai constiențioși dintre noi l-au făcut și îl fac în continuare; alții, așa cum se întâmplă în viață, i-au înțeles necesitatea mai greu, tarzii de rutină, de sentimentul suficient, al comodității. În tot acest proces de creș-

tere foarte complicat, comunistii unesc energiile, sint exemplu de inițiativă, se confruntă primii cu grăutiile, întăresc și fiecare membru al colectivului făcând răspundere.

Cum se cultivă spiritul de răspundere? În ce climat se manifestă? Sint întrebări la care răspunsurile s-au caracterizat printr-o varietate deosebită, toate scotind în evidență, de la bun început, faptul că formarea manifestarea spiritului de răspundere, în toată plenitudinea, sint posibile numai în climatul democratic, fertil, al confruntării de idei creatoare prietenoase de participare a tuturor oamenilor muncii la rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea practică, la una dintre opțiunile exprimate în acest sens, aparținând tovarășului Gheorghe Popescu, primarul comunei Gioaneanu Siliștea din județul Buzău.

— Comunistii, organizațiile de partid - argumentează interlocurul nostru - acordă cea mai mare atenție creării acestui climat, îl imprimă perseverență și dinamism necesar, considerându-l cadrul optim al formării și întăririi spiritului de răspundere al celor ce muncesc. În cooperativa din comuna noastră, de pildă, comunistii au luptat în dezbateri, la un moment dat, rezultatele nesatisfăcătoare obținute de-a lungul unei întregi perioade de timp. Analiză la amănunt, aspră, fără ociosuri, indicându-

Dionisie ȘINCAN

(Continuare în pag. a V-a)

FORMELE DEMOCRATICE DE CONDUCERE

A SOCIETĂȚII ÎNȚIATE DE PARTID

ÎȘI CONFIRMĂ VIABILITATEA

Azi, despre:

Democrația economică socialistă

Definind unul din principiile de bază ale conducerii democratice ale societății în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia că numai cu participarea tuturor oamenilor muncii pot fi soluționate în mod corespunzător problemele complexe ale întregii activități economice-sociale. Socialismul îl construim cu oamenii și pentru oameni și ei sint deci cei care hotărăsc asupra felului în care trebuie să fie înfăptuit, asupra felului în care trebuie să arate socialismul pe care îl realizăm.

Porând de la acest principiu fundamental, din inițiativa secretarului general al partidului în țara noastră s-a afirmat și s-au adâncit continuu forme ale conducerii profund democratice a întregii activități economice, de la nivelul secțiilor de producție și al întreprinderilor la nivelul centralelor industriale și al ministerelor și până la nivelul întregii economii. Este vorba de democrația economică socialistă, parte integrantă a democrației revoluționare socialiste, menită să asigure - în condițiile afirmării rolului conducător al partidului în întreaga societate - participarea permanentă, liberă și conștientă a tuturor oamenilor muncii, în calitatea lor de proprietari, conducători, producători și beneficiari, la fundamentarea deciziilor, înfăptuirea lor și exercitarea controlului atât la nivel microeconomic, cit și la nivel macroeconomic.

Este evident că democrația economică socialistă trebuie abordată ca o parte integrantă a democrației revoluționare socialiste. Ea nu operează pe un teren gol, ci se afirmă și evoluează necontenit tocmai datorită cadrului prielnic oferit de democrația revoluționară socialistă, a cărei componentă fundamentală este, întregul proces fiind inițiat și dirijat conștient de către partid. Afirmarea și adâncirea democrației economice, departe de a constitui un fenomen conjunctural, s-a impus ca un proces social-politic obiectiv, ca o condiție hotărâtoare a progresului economic și social al țării, încadrându-se organic în ansamblul măsurilor luate de partid pentru valorificarea plenară a spiritului de inițiativă și a capacității creatoare a tuturor oamenilor muncii în sfera decisivă a existenței umane - producția materială.

Ca parte organică a democrației revoluționare socialiste, democrația economică socialistă capătă un contur specific printr-o serie de trăsături fundamentale, desprinse din însăși sfera sa de manifestare - munca socială, în general, și munca producătoare de bunuri materiale, în special. O dată cu instaurarea proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție, oamenii muncii participă, și trebuie să participe, ca parte indispensabilă la întregul proces de valorificare deplină a potențialului productiv al societății, de la elaborarea deciziei economice și până la înfăptuirea ei. Acesta este momentul istoric, cu profunde rezonanțe politice și umane, cind omul muncii, pe lângă proprietar, producător și beneficiar, devine și conducător direct, într-un sistem democratic garantat. „Noi concepem clasa muncitoare - arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu - nu ca o masă chemată numai să realizeze hotărârile, ci ca o clasă conducătoare, ca o clasă conștientă de rolul său istoric. Așa au conceput-o, de altfel, și clasicii marxism-leninismului și nici nu poate fi conceput altfel!”

Democrația economică socialistă - ca realitate și noțiune - apare și mai evidentă dacă o abordăm în contextul relațiilor dintre economic și politic în construirea socialismului. Cum se știe, adevărata democrație socialistă poate fi, și este instaurată, numai prin cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, pe măsura întăririi continue a rolului conducător al partidului. Instituțiile democratice socialiste, puterea politică însă se vor putea dezvolta numai și numai pe baza proprietății socialiste, pe un fundament economic trainic, caracterizat, pe plan social și politic, printr-o democrație adecvată. Am putea conchide aici afirmând că de fapt democrația economică este esențială în susținerea, afirmarea și dezvoltarea democrației socialiste, că numai asigurând o permanentă și directă participare a oamenilor muncii la realizarea marilor obiective ale construcției economice a socialismului, numai realizând, în fapt, o puternică dezvoltare a forțelor de producție ale societății democrația socialistă are consistență.

În pagina a II-a a ziarului prezentăm câteva din principiile fundamentale și elementele constitutive ale democrației economice socialiste.

FORMELE DEMOCRATICE DE CONDUCERE A SOCIETĂȚII ÎNȚIATE DE PARTID ÎȘI CONFIRMĂ VIABILITATEA

AZI, DESPRE

DEMOCRATIA ECONOMICĂ ȘI SOCIALISTĂ

- PRINCIPII FUNDAMENTALE
- FORME DE MANIFESTARE
- EXIGENTE ACTUALE

„Am creat un cadru larg de organisme democratice care, timp de peste 15 ani, și-au dovedit pe deplin justetea și asigură participarea largă a tuturor categoriilor sociale la conducerea societății. Am creat, pe plan național, o serie de organisme democratice de conducere — și ele și-au dovedit și își demonstrează în mod corespunzător rolul lor important în asigurarea participării poporului la conducerea întregii țări“.

NICOLAE CEAUȘESCU

SCURT ISTORIC

● 1967: În Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R. de tovarășul Nicolae Ceaușescu AU FOST PREZENTATE PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ȘI MĂSURILE PRINCIPALE ÎNȚIATE DE PARTID PENTRU PERFECȚIONAREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE.

● 1968: Prin Hotărârea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri SE CONSTITUIE PRIMELE ORGANE DEMOCRATICE DE CONDUCERE COLECTIVĂ DIN ÎNȚEPINDERI — NUMITE COMITETE DE DIRECȚIE.

● 1970: Plenara C.C. al P.C.R. din luna iulie a dezbătut proiectul LEGII ORGANIZĂRII PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII ÎN AGRICULTURĂ, adoptată în același an de Marea Adunare Națională.

● 1971: Este adoptată Hotărârea C.C. al P.C.R. cu privire la crearea unui SISTEM NAȚIONAL DE PERFECȚIONARE A PREGĂTIRII CADRELOR ÎN DOMENIUL CONDUCERII ȘTIINȚIFICE ȘI ACTIVITĂȚII ECONOMICE ȘI SOCIALE.

● 1972: Este adoptată LEGEA CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA CONSILIULUI CENTRAL DE CONTROL MUNCITORESC AL ACTIVITĂȚII ECONOMICO-SOCIALE.

● 1973: Se adoptă și intră în vigoare LEGEA CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA CONSILIULUI SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A ROMÂNIEI.

● 1977: Este adoptată LEGEA PRIVIND ORGANIZAREA CONGRESULUI CONSILIILOR OAMENILOR MUNCII ȘI A CONFERINTELOR JUDEȚENE ALE OAMENILOR MUNCII.

● Este adoptată LEGEA PRIVIND ORGANIZAREA CONGRESULUI ÎNȚEPINDERI ȘI A CONFERINTELOR JUDEȚENE ALE ȚĂRANILOR.

— Într-o vigoare LEGEA PRIVIND ÎNȚEPINDEREA, ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA CONSILIULUI NAȚIONAL AL OAMENILOR MUNCII.

● 1977: A avut loc PRIMUL CONGRES AL CONSILIILOR OAMENILOR MUNCII.

● 1977: A avut loc PRIMUL CONGRES AL ÎNȚEPINDERI ȚĂRANILOR.

● 1978: Se adoptă LEGEA CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA UNITĂȚILOR SOCIALISTE DE STAT, PRECUM ȘI LA FUNCȚIONAREA ACESTORA PE BAZA AUTOCONDUCERII MUNCITOREȘTI ȘI AUTOGESTIUNII ECONOMICO-FINANCIARE.

● 1980: Este adoptată LEGEA PRIVIND ÎNȚEPINDEREA AUTOCONDUCERII MUNCITOREȘTI ȘI AUTOGESTIUNII ECONOMICO-FINANCIARE ȘI VALUAREA ÎN ACTIVITATEA DE COMERT EXTERIOR.

● 1985: A avut loc PRIMUL CONGRES AL ȘTIINȚII ȘI ÎNVĂȚĂMINTULUI.

CONSULTAREA PERMANENTĂ A OAMENILOR MUNCII

— o realitate politică dinamică

Consultarea largă, permanentă, de către forurile conducătoare, a maselor muncitorești, în legătură cu o serie de probleme de larg interes privind fundamentarea unor obiective majore ale dezvoltării, perfecționarea întregii activități, a vieții economico-sociale, valorificarea deplină a potențialului creator, productiv al societății, a cunoașterii, peșadă de după Congresul al IX-lea al partidului și pînă în prezent, o puternică amplificare, marșind, practic, exprimarea unui principiu nou al democrației economice socialiste. Realizat într-o varietate de forme, principiul consultării permanente a maselor de oameni ai muncii s-a afirmat sistematic, an de an, conturînd o experiență aparte, care în prezent cunoaște o extindere, în forme specifice și în alte țări socialiste.

Între formele concrete de consultare a maselor, la loc de frunte se situează — date fiind profunde lor semnificații pentru adîncirea democrației economice socialiste — consultarea direct, dialogul permanent al conducătorilor partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu oamenii muncii din unitățile economice. La intervale scurte de timp, secretarul general al partidului, însoțit de cadre din conducerea partidului și a statului, de factori responsabili din diverse sectoare de activitate, se deplasează în fabrici și uzine, în instituții științifice, unități din agricultură și construcții ș.a., din întreaga țară.

Aceste vizite sistematice prilejuiesc, de fiecare dată, cunoașterea amănunțită a realităților, examinarea, în discuție directă cu muncitorii, inginerii și tehnicienii, cu cadrele de răspundere, în organismele

democrației economice socialiste, a problemelor economice principale, fundamentîndu-se, în comun, măsuri eficiente pentru bunul mers al activității unităților respective, pentru perfecționarea mecanismului de funcționare a societății economice socialiste pe baza principiului consultării permanente a maselor își găsește o expresie elocventă și în constituirea de lucru pe ramuri de activitate, ca și în cele cu cadre de bază, de partid și de stat.

Pentru milioane de cetățeni ai țării noastre a devenit un fapt obișnuit să ia cunoștință de principalele legi și hotărâri din domeniul economic, încă din stadiul de proiect, și să-și exprime opiniile asupra prevederilor lor în cadrul unor largi dezbateri publice. De altfel, inși proiectele de legi și hotărâri sunt elaborate pe baza consultării unui mare număr de specialiști, de activiști de partid și de stat, de oameni ai muncii. Se poate afirma, cu deplină temei, că nu există lege sau hotărâre mai importantă adoptată în ultimii ani — de proiectele directivei unui cincinal și Programul partidului și pînă la legile cu caracter mai special privind un sector sau altul de activitate — care să nu formeze, în prealabil, obiectul unor ample dezbateri în diferite adunări sau în presă, aducîndu-se îmbunătățiri pe baza observațiilor, sugestiilor și propunerilor formulate de oamenii muncii. Din acest punct de vedere, se poate afirma că fiecare lege sau hotărâre supusă dezbaterii democratice reprezintă, în forma ei finală, o mare sinteză juridică, trecut prin proba practicii tocmai printr-o astfel de consultare a maselor, de raportare a proiectului la realitate, la opinia judicioasă a omului muncii.

dozbatore practică și democrației a problemelor actuale, economiei noastre, ale dezvoltării ei în condiții de înaltă eficiență, de examinare critică, deschisă a activității desfășurate într-un domeniu sau altul. Și, ceea ce este deosebit de important, ei se încheie cu hotărâri politice, organizatorice și profesionale majore, de mare utilitate practică.

Pentru milioane de cetățeni ai țării noastre a devenit un fapt obișnuit să ia cunoștință de principalele legi și hotărâri din domeniul economic, încă din stadiul de proiect, și să-și exprime opiniile asupra prevederilor lor în cadrul unor largi dezbateri publice. De altfel, inși proiectele de legi și hotărâri sunt elaborate pe baza consultării unui mare număr de specialiști, de activiști de partid și de stat, de oameni ai muncii. Se poate afirma, cu deplină temei, că nu există lege sau hotărâre mai importantă adoptată în ultimii ani — de proiectele directivei unui cincinal și Programul partidului și pînă la legile cu caracter mai special privind un sector sau altul de activitate — care să nu formeze, în prealabil, obiectul unor ample dezbateri în diferite adunări sau în presă, aducîndu-se îmbunătățiri pe baza observațiilor, sugestiilor și propunerilor formulate de oamenii muncii. Din acest punct de vedere, se poate afirma că fiecare lege sau hotărâre supusă dezbaterii democratice reprezintă, în forma ei finală, o mare sinteză juridică, trecut prin proba practicii tocmai printr-o astfel de consultare a maselor, de raportare a proiectului la realitate, la opinia judicioasă a omului muncii.

ARGUMENTELE FAPTELOR

- După Congresul al IX-lea al partidului și pînă în prezent, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu, cu alți tovarășii din conducerea partidului și a statului, a efectuat 667 VIZITE DE LUCRU în toate județele țării și în Capitală.
- Au fost făcute peste 2 350 VIZITE în unități economice și social-culturale.
- În ultimii 22 de ani au avut loc, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, 253 CONGRESURI, CONFERINȚE, CONSĂȚIURI DE LUCRU, care au reunit cadre de conducere, activiști de partid, alți oameni ai muncii din toate domeniile de activitate.

ansamblu al activității productive, precum și a mecanismului democrației economice. În urma contactului direct al factorilor de decizie la nivel macroeconomic cu realitățile producției se conturează o serie de probleme de larg interes, care duc la stabilirea unor soluții de ansamblu, cu caracter național, de importanță primordială pentru dezvoltarea întregii economii.

Dezvoltarea consecventă a democrației economice socialiste pe baza principiului consultării permanente a maselor își găsește o expresie elocventă și în constituirea de lucru pe ramuri de activitate, ca și în cele cu cadre de bază, de partid și de stat.

ansamblu al activității productive, precum și a mecanismului democrației economice. În urma contactului direct al factorilor de decizie la nivel macroeconomic cu realitățile producției se conturează o serie de probleme de larg interes, care duc la stabilirea unor soluții de ansamblu, cu caracter național, de importanță primordială pentru dezvoltarea întregii economii.

Dezvoltarea consecventă a democrației economice socialiste pe baza principiului consultării permanente a maselor își găsește o expresie elocventă și în constituirea de lucru pe ramuri de activitate, ca și în cele cu cadre de bază, de partid și de stat.

AUTOCONDUCEREA

— expresie a exercitării puterii muncitorești

Principiul autoconducerii muncitorești constituie miezul vital, esența democrației economice socialiste. În sens general, autoconducerea muncitorească asigură participarea cuprinzătoare, directă sau larg reprezentativă, a oamenilor muncii la fundamentarea, elaborarea și înlăturarea obiectivelor de dezvoltare economică-socială la nivelul întreprinderilor, pe plan local și la nivel național. În sens restrîns, autoconducerea muncitorească reprezintă forma supremă a conducerii democratice colective, în care muncitorii au posibilitatea să participe, în mod egal cu specialiștii, la actul deciziei și la materializarea ei.

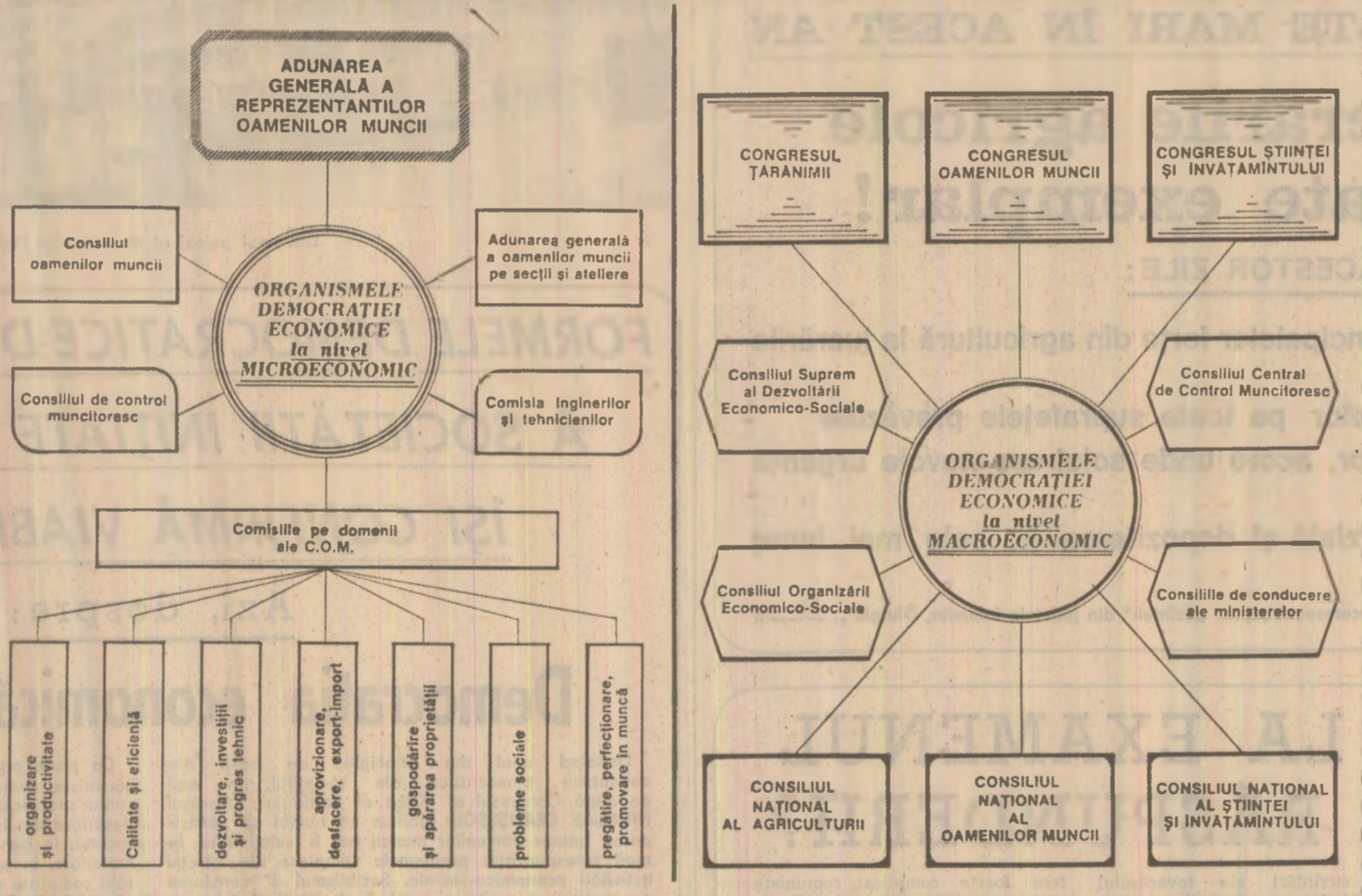
Autoconducerea muncitorească nu a apărut pe un teren gol și nici nu este rezultatul întâmplării al unor acțiuni subiective entuziaste, de conjunctură. Precizarea absolut necesară pentru a defini esența ei socialistă izvorăște din cvadrupla calitate a oamenilor muncii de proprietari, conducători, producători și beneficiari. Totodată, conducerea colectivă și autoconducerea sint generate de caracterul tot mai complex al producției, de necesitatea unei abordări operative, competente și eficiente a tuturor problemelor privind fundamentarea strategiei de dezvoltare, modernizarea producției, valorificarea optimă a potențialului productiv, precum și cele cu caracter social-politic. Un singur om și chiar un grup restrîns de tehnocrați, oricît de competenți ar fi, nu pot asigura rezolvarea optimă a problemelor atât de complexe și de dinamice pe care le ridică activitatea productivă în condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, ale creșterii interdependenței dintre economiile naționale ca urmare a extinderii, fără precedent, a relațiilor de colaborare economică și științifică internațională.

Autoconducerea, ca expresie a exercitării puterii maselor în actul conducerii vieții economico-sociale, nu este o sumă eterogenă de opinii și de acțiuni, un club de dezbateri sterile, ci un cadru riguros organizat, legiferat, deopotrivă vertical și pe orizontală, la nivel microeconomic, mezeconomic și macroeconomic. La nivel microeconomic, autoconducerea se exercită prin intermediul unor organisme de conducere colectivă participativă care își asumă, în mod egal, responsabilități și atribuții largi în toate domeniile care privesc producția, investițiile, organizarea și retribuirea muncii — și în consiliul de conducere, organ de masă cooperativă, organ de conducere colectivă care hotărăște operativ în problemele conducerii curente ale activității cooperativelor.

Caracteristica de bază a tuturor organismelor autoconducătoare este nivelul microeconomic al constituției largă lor reprezentativitate. Elocvent în acest sens este faptul că în industrie, agricultură, investiții, transporturi și cercetare științifică funcționează în prezent peste 37 000 organe de conducere colectivă, cuprinzînd peste 600 000 muncitori, maștri, țărani, mecanici, ingineri, tehnicieni, economiști, oameni de știință ș.a.

Sistemul organizat al autoconducerii muncitorești la nivel microeconomic se completează cu organe adecvate la nivel macroeconomic. Pe baza hotărârilor Congresului al IX-lea al partidului, au fost instituite o serie de organisme de conducere democratice reprezentative la nivel național: Congresul oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi și circulația mărfurilor; Congresul consiliilor de conducere ale unităților agricole socialiste, al întregii țărâni; Congresul științei și învățămîntului — care se întrunesc, potrivit legii, din cinci în cinci ani. În același timp, au fost instituționalizate organe cu caracter permanent care își exercită drepturile în numele autoconducerii muncitorești, în perioada dintre congrese: Consiliul Național al Oamenilor Muncii — care cuprinde 1 600 de membri, Consiliul Național al Agriculturii și Silviculturii — aproape 1 000 de membri, Consiliul Național al Științei și Învățămîntului, Consiliul Suprem al Dezvoltării Economico-Sociale, Consiliul Organizării Economico-Sociale, Consiliul Central de Control Muncitoresc.

STRUCTURI ALE DEMOCRATIEI ECONOMICE SOCIALISTE CARE FUNCȚIONEAZĂ DE PESTE 15 ANI ÎN ROMÂNIA

ARGUMENTELE FAPTELOR

- În industrie, construcții, știință, transporturi și alte sectoare ale economiei funcționează peste 28 600 consilii ale oamenilor muncii.
- Din aceste consilii fac parte 412 800 muncitori, maștri, ingineri, economiști, oameni de știință ș.a.
- 40 LA SUTĂ din numărul membrilor consiliilor oamenilor muncii sint muncitori, tehnicieni și maștri care lucrează direct în producție.
- În agricultură funcționează 8 600 CONSILII DE CONDUCERE cuprinzînd 197 500 MEMBRI, dintre care 100 000 ȚĂRANI.

AUTOGESTIUNEA — superior valorificată

Nu există o conducere democratică ca un scop în sine, fără o finalitate economico-socială certă. În virtutea acestei cerințe primordiale, măsura reală a eficienței practice a exercitării democrației economice socialiste este dată, în mod decisiv, de capacitatea fiecărui colectiv de a aplica principiul autogestunii economico-financiare. Nu întâmplător cele două principii de bază ale democrației economice socialiste — autoconducerea muncitorească și auto-gestiunea economico-financiară — sint complementare, fiind abordate, împreună, într-o intercondiționare reciprocă.

Autoconducerea exprimă o relație politică, de organizare și conducere democratică a economiei. Cîi privește autogestiunea economico-financiară, aceasta este un principiu de bază al democrației economice socialiste, care se afirmă în procesul de administrare și de valorificare a patrimoniului aflat la dispoziția fiecărui colectiv, potrivit căruia fiecare unitate economică își comensurează și compară cheltuielile efectuate cu veniturile realizate în expresie banară, își acoperă integral cheltuielile pe seama veniturilor proprii realizate, obținînd, totodată, și un venit net, necesar pentru a asigura propria dezvoltare, pentru a contribui cu o anumită cote la progresul general al societății, pentru crearea resurselor necesare participării oamenilor muncii la beneficii și pentru acoperirea cheltuielilor destinate satisfacerii unor nevoi social-culturale. Pornind de la aceasta, autogestiunea eco-

nomico-financiară nu trebuie privită pur și simplu ca o tehnică sau un instrument economic de administrare, ci ca o categorie economică ce exprimă relațiile ce se stabilesc între proprietarii uniți în administrație cu maximă eficiență a unei părți din avuția societății. Autogestiunea este o categorie economică calitativ nouă, exprimînd forma specifică de gestiune în perioada dezvoltării intensive și a afirmării plene a democrației muncitorești. După cum apreciază specialiștii, prefixul „auto“ atasez notunii de gestiune economico-financiară desemnează un anumit subiect, care este colectivul de muncă al unității, ca participant la înlăturarea autoconducerii muncitorești și la realizarea gestiunii economice. Autogestiunea economico-financiară, prin patrimoniul aflat în administrare și valorificarea unității economice, devine suportul material de manifestare al autoconducerii muncitorești.

Premisa fundamentală a autogestunii reprezintă, așadar, realitatea democratică potrivit căreia fiecare colectiv de oameni ai muncii îi este încredințată o parte a mijloacelor de producție, care fac parte din avuția societății și pe care trebuie să le gospodărească cu maximă răspundere de proprietar, conducător, producător și beneficiar, în așa fel încît, prin organizarea activității productive, prin rezultatele economico-financiare pe care le obține, să contribuie, la nivelul maxim al posibilităților, la sporirea continuă a producției și a effi-

cienței economice, a avuției naționale, la creșterea nivelului de trai al întregului popor. Totodată, autogestiunea economico-financiară, ca principiu de bază al democrației economice socialiste, constituie o expresie a extinderii autonomiei unităților productive, a încrederii partidului și statului în maturitatea politică, profesională și organizatorică a colectivelor de oameni ai muncii, a clasei muncitoare, a țărânilor și intelectualiții.

În condițiile respectării principiului autogestunii economico-financiare, asigurarea unei concordanțe efective între interesele oamenilor muncii, interesele unității economice și acelea ale societății este determinată de o serie de factori obiectivi și subiectivi, care generează o permanentă stare de participare activă a celor ce muncesc la gospodărirea cu maximă eficiență a întreprinderii — potrivit legii acordului global, veniturile individuale ale oamenilor muncii depind atît de modul în care sint realizate sarcinile de plan la locul de muncă, cît și de rezultatele economico-financiare globale obținute de întreprindere, veniturile proprii ale unității economice, prin care se realizează autofinanțarea, depind și ele tot de rezultatele globale ale activității economico-financiare; în sfîrșit, și fondurile societății, pe seama cărora se realizează acțiuni social-culturale de interes general, depind tot de rezultatele concrete obținute de fiecare unitate economică și de toate la un loc.

CONTROLUL MUNCITORESC — prompt și eficient

Între principiile de bază ale funcționării democrației economice socialiste din țara noastră se înscrie și controlul muncitoresc. Potrivit acestui principiu, oamenii muncii, în cvadrupla lor calitate de proprietari, conducători, producători și beneficiari, au dreptul și obligația politică, morală și organizatorică de a analiza, observa și verifica modul în care se aplică hotărârile de partid și de stat în toate domeniile activității productive, cum se înlăpătesc prevederile planului național unic de dezvoltare, pentru a stabili măsuri eficiente de prevenire a unor abateri de la funcționarea sistemului economic și pentru perfecționarea activității.

Controlul muncitoresc este conceput nu ca o emanție a unei funcții coercitive a statului, ci ca un atribut esențial al rolului conducător al partidului, ca o componentă de bază a funcției economico-organizatorice a statului socialist. Întărirea controlului muncitoresc decurge din necesitatea afirmării tot mai puternice a rolului conducător al partidului — cerință logică obiectivă pentru progresul multilateral al societății. Exercițarea conducerii de către partid implică, pe lângă existența unei linii generale politice juste și adoptarea unor decizii științifice fundamentate, realizarea unui control riguros, sistematic pentru ca societatea să cunoască în fiecare moment cum sint gospodărite mijloacele materiale și financiare, care este stadiul realizării obiectivelor și a programelor stabilite. Cu

atît mai necesară este întărirea controlului în condițiile adîncirii democrației economice socialiste, cu cît crește complexitatea sarcinilor și problemelor pe care le ridică procesul dezvoltării economice multilaterale, intensive, perfecționarea conducerii și organizării vieții economico-sociale.

Principiul de bază al democrației economice socialiste și, totodată, funcție esențială a conducerii științifice a societății, controlul muncitoresc se înlăpătește cu participarea nemijlocită a oamenilor muncii, a organizațiilor acestora, a reprezentanților lor. Prin afirmarea esenței sale democratice, controlul muncitoresc asigură atragerea în tot mai mare măsură a celor ce muncesc la activitatea de conducere — în întreaga țară funcționează peste 50 000 de echipe de control al oamenilor muncii — la dezvoltarea din timp a neajunsurilor, a neconcordanțelor și a fenomenelor care frînează dezvoltarea, la adoptarea, în deplină cunoștință de cauză, a celor mai judicioase și eficiente măsuri pentru eliminarea lor. Din această perspectivă se relevă și caracterul științific al controlului — total opus aceluia tip de control purtînd la vineza doar greșeli și neajunsuri — garantat prin evaluarea realistă și competentă a situațiilor analizate, prin elaborarea și alegerea variantei optime de soluționare a tuturor problemelor care se ivesc.

Ceea ce conferă democrației economice controlul muncitoresc este caracterul său profund echilibrat, caracter izvorit din pozi-

ția egală pe care o au oamenii muncii față de mijloacele de producție stăpînite în comun. În sistemul democrației economice socialiste, controlul are influența nu numai asupra soluționării unor probleme economico-sociale, ci și asupra dezvoltării morale-spirituale a personalității fiecărui individ, stimulîndu-i responsabilitatea, spiritul participativ și sociabilitatea.

Controlul muncitoresc instituit în întreaga țară în anul 1972, pe baza unei legi adoptate de Marea Adunare Națională, a înlăturat fărîmărirea organizatorică a controlului practic înaintea generării conducerii, suprașumeri și ineficiențe, asigurînd un sistem integrat, de la nivelul unităților economico-sociale la nivelul județelor și pînă la nivelul întregii țări. Se asigură, în acest fel, una din cerințele înscrise în Programul partidului, și anume ca, în cadrul societății noastre, controlul să fie exercitat în mod unitar și pe baza unor criterii precise. De la aceste premise s-a pornit în organizarea controlului muncitoresc pe trei trepte: consilii de control muncitoresc — în toate unitățile economico-sociale, consilii de control muncitoresc orașenești, municipale și județene și, la nivelul țării, Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economico-Sociale.

Pagină realizată de Violel SALAGEAN

